

Sygn. akt III U 38/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2018r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	stażysta Sylwia Zarzecka Balcer

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2018r. w Suwałkach

sprawy **M. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o prawo do rekompensaty

w związku z odwołaniem M. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 21 listopada 2017r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje M. W. prawo do rekompensaty.

UZASADNIENIE

Decyzją z 2.11.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1383 ze zm.) i ustawy z dnia 19.12.2008 r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 965 ze zm.) odmówił M. W. prawa do rekompensaty, ponieważ nie udowodniła ona 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy uwzględnił 11 lat 4 miesiące i 16 dni pracy w warunkach szczególnych, zgodnie ze sporządzonym przez pracodawcę świadectwem pracy.

W odwołaniu od tej decyzji M. W. wniosła o jej zmianę i przyznanie prawa do rekompensaty. Domagała się uwzględnienia do stażu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w okresie od 1.05.1985 r. do 12.02.1989 r. w Zakładzie (...) w S. na stanowisku starszego technika analityki.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji i podniósł, iż sporny okres nie został zaliczony do stażu pracy w warunkach szczególnych z uwagi na brak świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił, co następuje:

M. W. (ur. (...)) bezskutecznie ubiegała się o emeryturę pomostową (prawomocna decyzja odmowna z 30.09.2015 r.). Następnie 6.11.2017 r. wystąpiła z wnioskiem o emeryturę z rekompensatą. Decyzją z 21.11.2017 r. przyznano jej prawo do emerytury na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1383 ze zm.) począwszy od 1.11.2017 r., odmówiono natomiast prawa do rekompensaty z uwagi na brak wymaganego stażu pracy w warunkach szczególnych.

Do stażu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy uwzględnił okres od 13.02.1989 r. do 30.06.2000 r. z tytułu zatrudnienia w Zakładzie (...) w S. na stanowisku technika analityki na podstawie świadectwa pracy wystawionego przez pracodawcę 9.10.2017 r. (k. 6 akt rentowych). Pracodawca wskazał, że w tym okresie M. W. wykonywała stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prace w zakładzie anatomopatologicznym wymienione w wykazie A dział XII pkt 3 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) na stanowisku technika analityki, zgodnie z zarządzeniem Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 13.02.1989 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu zdrowia i opieki społecznej (Dz. Urz. MZiOS z 1989 r. Nr 2).

Za sporny okres zatrudnienia od 1.05.1985 r. do 12.02.1989 r. ten sam pracodawca odmówił wystawienia świadectwa pracy w warunkach szczególnych, wskazując, że wykonywane przez odwołującą prace oraz zajmowane stanowisko starszego technika analityki nie zostało wymienione, jako prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze ani w rozporządzeniu Rady Ministrów z 1983 r., ani w zarządzeniu resortowym z 1989 r. (pismo(...)w S. z 9.10.2017 r. k. 11 akt).

Sąd pozyskał akta osobowe wnioskodawczyni z całego okresu jej zatrudnienia w (...)w S. od 1.05.1985 r. do 30.06.2000 r. Akta te są kompletne, zawierają umowy o pracę, zakresy czynności, informacje o zmianach wynagrodzenia i inne (koperta k.17). Na podstawie tych akt, zeznań świadka A. P. – kierownika Zakładu (...) oraz wyjaśnień wnioskodawczyni, Sąd ustalił, że M. W. w spornym okresie wykonywała pracę na stanowisku technika analityki i starszego technika analityki w (...) w (...)w S.. Jej czas pracy w okresie tygodniowym wynosił 26 godzin i 15 minut. Do podstawowych jej obowiązków należało wykonywanie badań histopatologicznych materiałów dostarczanych z poszczególnych oddziałów i poradni szpitala. Wnioskodawczyni na obu stanowiskach pracy: technika analityki i starszego technika analityki wykonywała te same czynności tj. wykonywała badania histopatologiczne. Jej czas pracy dzienny i tygodniowy był skrócony, ze względu na warunki pracy, w oparciu o wymagania ustawy o zakładach opieki zdrowotnej.

Zebrany materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że odwołująca w spornym okresie świadczyła pracę w Zakładzie (...) przy wykonywaniu badań histopatologicznych. Praca ta jest pracą wykonywaną w warunkach szczególnych w oparciu o wymagania określone w Wykazie A, Dziale XII - w służbie zdrowia i opiece społecznej, poz. 3 – prace w prosektoriach i zakładach anatomopatologicznych, histopatologicznych i medycyny sądowej. Łączny okres zatrudnienia w warunkach szczególnych wynosi 15 lat 1 miesiąc i 28 dni.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 19.12.2008 r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 664 ze zm.) rekompensata jest odszkodowaniem za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabeą prawa do emerytury pomostowej. Rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat (art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych).

Wykonywanie pracy w warunkach szczególnych kwalifikuje się zgodnie z art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1383 ze zm.). Za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o

znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Przepisami, do których odsyła art. 32 ust. 4 tej ustawy jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Zgodnie z treścią § 1 ust. 1 tego rozporządzenia pracami w szczególnych warunkach są prace wymienione w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia.

Wnioskodawczyni w 2015 r. ubiegała się o przyznanie prawa do emerytury pomostowej, w związku z pracą w warunkach szczególnych, ale bezskutecznie. Od odmownej decyzji organu rentowego nie odwoływała się.

Pracodawca odmówił wnioskodawczyni wydania za sporny okres świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Świadectwo takie nie jest jednak jedynym dowodem na okoliczność świadczenia pracy w warunkach szczególnych. Świadectwo wykonywania pracy nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu przepisu art. 244 § 1 i 2 k.p.c., gdyż podmiot wydający to świadectwo nie jest ani organem państwowym, ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej. W postępowaniu sądowym traktuje się je jako dokument prywatny w rozumieniu przepisu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument taki podlega kontroli zarówno co do prawdziwości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej. Dlatego sama treść świadectwa jest niewystarczająca (nie przesądza) na etapie sądowego postępowania odwoławczego czy dana praca była faktycznie pracą w szczególnych warunkach. Wymaga ono weryfikacji i oparcia posiadanej przez zakład pracy dokumentacji z akt osobowych pracodawcy oraz w razie możliwości przy pomocy zeznań świadków i wnioskodawcy. Podobnie należy ocenić odmowę pracodawcy wydania świadectwa pracy. Istotne jest faktyczne wykonywanie czynności a nie nazwa stanowiska zajmowanego przez pracownika.

W niniejszej sprawie do oceny charakteru pracy wnioskodawczyni pomocna była opinia biegłego z zakresu BHP (k.26-31), niekwestionowana przez strony i uwzględniona przez Sąd przy orzekaniu. Po szczegółowej analizie dokumentacji pracowniczej i obowiązujących regulacji prawnych, biegły zaopiniował, że wnioskodawczyni świadczyła pracę w warunkach szczególnych przez cały okres zatrudniania w(...) w S..

W tych okolicznościach należało przyjąć, że odwołująca legitymuje się wymaganym 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych, przez co nabyła prawo do rekompensaty, przyznawanej w formie dodatku do kapitału początkowego - art. 23 ust. 2 ustawy o emeryturach pomostowych. Świadczenie to jest przyznawane tym ubezpieczonym, którzy nie mają możliwości skorzystania z emerytury w obniżonym wieku emerytalnym (art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS), ani z emerytury pomostowej. Wnioskodawczyni spełnia wszystkie warunki do nabycia prawa do rekompensaty

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)

(...)

(...)